

Sygnatura akt II K 179/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Łomży II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanną Modzelewska

Protokolant Monika Korytkowska

bez obecności Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach 06.06.2017r, 30.11.2017r, 08.02.2018r, 20.09.2018r na rozprawie

sprawy **A. W.**

urodzonego (...) w C.

syna Z. i S. z d. Ł.

oskarżonego o to, że: w dniu 8 czerwca 2016r. w Ł. doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. D. w kwocie 2136 zł, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawartej umowy sprzedaży komputera H. (...) z torbą i myszką, które wystawił do sprzedaży na portalu allegro.pl pod nr aukcji (...), a następnie po otrzymaniu pieniędzy na rachunek bankowy poprzez wpłatę Payu towaru nie wydał

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

I. Oskarżonego **A. W.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu.

II. Kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 179/17

UZASADNIENIE

A. W. stanął pod zarzutem, iż w dniu 8 czerwca 2016r. w Ł. doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. D. w kwocie 2136 zł, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawartej umowy sprzedaży komputera H. (...) z torbą i myszką, które wystawił do sprzedaży na portalu allegro.pl pod nr aukcji (...), a następnie po otrzymaniu pieniędzy na rachunek bankowy poprzez wpłatę Payu towaru nie wydał - tj. czynu z art. 286§1 kk

W toku postępowania w sprawie i w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony A. W. od wielu lat zamieszkuje w C.. Od 2010 roku ma złożony rachunek bankowy w Banku (...) SA I Oddział w C. o nr. (...), ponadto od 2007 roku ma założone konto na portalu aukcyjnym A. o nazwie (...)

W bliżej nie ustalonym czasie, na początku 2016 roku, oskarżony A. W. poszukiwał pracy. Jedną z ofert pracy znalazł na portalu (...), na którą odpowiedział i po przejściu wstępnej rekrutacji, kierując się wskazaniem przyszłego pracodawcy, przesłał mu skan swojego dowodu osobistego, jak też dodatkowo ze swojego konta przesłał niewielką

kwotę na wskazany przez przysłego pracodawcę numer rachunku bankowego. Pomimo spełnienia tych zaleceń, do zatrudnienia oskarżonego nie doszło i kontakt z przysłym pracodawcą się urwał.

W bliżej nie ustalonej dacie, ale z całą pewnością w 2016r, w (...) Bank SA z/s w W. w sposób elektroniczny został założony rachunek bankowy o nr. (...) na dane osobowe oskarżonego A. W., gdzie poza faktycznym miejsce jego zamieszkania, wskazany został też adres do korespondencji we W. przy ul. (...), gdzie trafiała cała korespondencja papierowa dotycząca tego rachunku, w tym i wydana karta bankomatowa. Rachunek ten został założony na podstawie wniosku przesłanego kanałami elektronicznymi, a weryfikacja klienta nastąpiła poprzez dokonanie przelewu autoryzacyjnego z rachunku bankowego o nr. (...), należącego do oskarżonego. Umowa dot. rachunku w (...) Bank nie wymagała podpisania przez klienta. Pod adresem do korespondencji we W., jak to zostało ustalone na żądanie sądu, zamieszkiwał faktycznie M. C. i byli tam zameldowani dwaj jego synowie, mieszkający i pracujący poza granicami kraju.

W dniu 17.05.2016r, za pomocą systemu (...) .pl, posługując się rachunkiem bankowym założonym w (...) Bank SA z/s w W. na dane osobowe oskarżonego o numerze (...), zostało założone konto na portalu aukcyjnym A. o nazwie (...). Poza autentycznymi danymi adresowymi oskarżonego do tego konta, dodany został numer telefonu do kontaktów tj. (...). Jak zostało ustalone, ów numer telefonu był to numer założony na kartę w sieci (...) bez podania danych osobowych abonenta. Z konta na portalu A. wystawiony został do sprzedaży w dniu 01.06.2016r komputer H. (...) z torbą i myszką (nr aukcji (...)). Do licytacji tego komputera przystąpił A. D., który po wygraniu aukcji skontaktował się ze sprzedającym, po czym wpłacił na przekazany mu do zapłaty numer konta tj. (...) kwotę 2136 zł. Kupujący po uiszczeniu umówionej kwoty, sprzętu zakupionego nie uzyskał, a po początkowych rozmowach i wymianach maili ze sprzedającym, jak też zapewnieniach, że sprzęt nadejdzie, kontakt z nim się urwał.

Jak ustalono, komputer który był wykorzystywany do prowadzenia poprzez sieć internetową transakcji dot. przedmiotowego komputer H. (...) z torbą i myszką logował się poprzez IP (...), którego abonentem był A. G., prowadzący firmę (...) w Ś.. Ustalenia poczynione w sprawie nie dały podstaw powiązania A. G. z oskarżonym, a ponadto okazało się, że sieć internetowa wykorzystywana przez A. G. nie była zabezpieczona poprzez hasło dostępu, czyli była ogólnodostępna.

Ustalono też, że użytkownik numeru (...), poza połączeniami głosowymi, nawiązywał poprzez wiadomości SMS kilkakrotnie kontakty z instytucjami bankowymi udzielającymi pożyczek tj. (...) Bank, (...) .pl.

Analiza historii rachunku w (...) Bank SA z/s w W. założonego na dane osobowe oskarżonego o numerze (...) pozwoliła na ustalenie, iż początkowo znajdowała się na nim kwota 12 zł, z której wypłacono w dniu 09.06.2016r dwa razy po jednym groszu na rzecz M. (...) sp. zoo w W. i na rzecz (...) .pl w celu prób uzyskania pożyczek bankowych, do których udzielenia nie doszło. W dniu 09.06.2016r za pomocą P. (...) wpłynęła na ów rachunek kwota 2136 zł wpłacona przez A. D.. Dwoma przelewami tj. z dnia 09.06.2016r (na kwotę 900zł) i 10.06.2016r (na kwotę 1240zł) większość środków znajdujących się na tym koncie przelano na rachunek D. (...) sp. zoo spk.

Ustalenia poczynione w sprawie pozwoliły na stwierdzenie, iż firma (...) sp. zoo spk prowadziła giełdę zajmującą się obrotem krypto walutami - bitcoin i dash - o nazwie B., którą obsługiwała platforma internetowa b. (...). Aby móc brać udział w handlu tego typu walutami należało zalogować się na serwisie platformy, a przy rejestracji wymagane było podanie danych osobowych – imię, nazwisko, adres zamieszkania, adres email, telefon. Po skutecznej rejestracji można było barć udział w handlu walutami poprzez ta platformę, co odbywało się poprzez zasilanie swojego konta środkami płatniczymi tradycyjnymi, za pomocą których nabywało się krypto walutę. Zarówno rejestracja, jak i informacje o operacjach przesyłane były tylko drogą elektroniczną, zaś dane klienta przechowywała w swoich zasobach firma (...) sp. zoo spk. W październiku 2016 roku D. (...) sp. zoo spk została sprzedana spółce prawa niemieckiego, w tym też nowemu właścicielowi przekazana została wszelka dokumentacja dot. klientów firmy. W związku z prowadzonym śledztwem dotyczącym doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem klientów D. (...) sp. zoo spk w związku z prowadzeniem giełdy kryptowalut. Prowadzone od 2016 roku przez PO w Ł. śledztwo do chwili obecnej nie doprowadziło do ustalenia miejsca przechowywania dokumentacji firmy (...) sp. zoo spk, która

pozwoliłaby ustalić, kim był właściciel rachunku na prowadzonej przez nią platformie, na który trafiły środki z konta w (...) Bank SA z/s w W. założonego na dane osobowe oskarżonego o numerze (...).

W miejscu zamieszkania oskarżonego pojawił się znajomy A. D. w celu podjęcia próby odzyskania zakupionego przez pokrzywdzonego komputera. Po uzyskaniu informacji o posłużeniu się jego danymi osobowymi i założeniu konta na portalu A., A. W. poinformował o bezprawnym użyciu jego danych ów portal, jak też podjął bezskuteczne próby zawiadomienia o tym fakcie organów ścigania.

Oskarżony A. W. nie był dotychczas karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

wyjaśnień oskarżonego A. W. (k. 88 – 90, 132 – 133, 171 – 172 odwr.), zeznania świadków A. G. (k. 71, 173), A. P. (k. 246 odwr. – 247 odwr.), S. W. (k. 247 odwr. – 248), A. O. (k. 248 – 248 odwr.), A. W. (1) (k. 249), M. C. (k. 210 – 211, 270 odwr. – 271 odwr.), a nadto dokumentację pokrzywdzonego (k. 8-20), notatkę urzędową (k. 21, 105, 124), pismo A. (k. 25-26, 121 - 123), pismo (...) SA (k. 44-45), pismo (...) (k. 46 -48), postanowienie SO w Ł. (k. 65), dane o karalności (k. 76-78), wydruki e- maili (k. 91-92), pismo N. Bank (k. 109-111), pismo (...) SA (k. 115-116), kopie umowy (k. 118-119), protokół pobrania pisma ręcznego (k. 135-136), a nadto potwierdzenie przelewu (k. 161-162), wypis z KRS (k. 163-169, 192 – 193), wykaz połączeń (k. 189-190), notatkę urzędową (k. 191), pismo (...) .pl (k. 207-208), pismo N. Bank (k. 209), dane o karalności (k. 239), pismo N. Bank (k. 258), pismo PO w Ł. (k. 279-280, 281), dane o karalności (k. 287).

Oskarżony A. W. konsekwentnie w toku całego postępowania nie przyznawał się do popełnienia zarzuconego mu czynu.

W postępowaniu przygotowawczym, dwukrotnie przesłuchiwany w charakterze podejrzanego (k. 88 – 90, 132 – 133) zaprzeczył, aby to on dopuścił się oszustw na szkodę pokrzywdzonego.

W trakcie pierwszego przesłuchania (k. 88 – 90) stwierdził, że na portalu A. posiada konto o nazwie „(...)”, jak też z tego konta w czerwcu 2016r nie wystawiał do sprzedaży żadnego laptopa i nie otrzymał z tego tytułu żadnych pieniędzy. Stwierdził, że 10 czerwca 2016r otrzymał drogą mailową od administratora A. pytanie, czy w maju 2016r założył sobie nowe konto na A., czemu zaprzeczył, a w dniu 12.06.2016r w kolejnym mailu poinformowano go, iż to konto założono za pośrednictwem rachunku bankowego nr. (...). Twierdził też, że to nie był jego rachunek bankowy, dlatego też administrator portalu poradził, aby ten fakt zgłosił na policję. Stwierdził też, że w tym okresie zgłosił się do niego jakiś chłopak twierdząc, że jego znajomy kupił od niego laptopa, którego nie dostał. Wówczas poinformował go, że takiego laptopa nie sprzedawał.

W trakcie kolejnego przesłuchania wyjaśnił (k. 132 – 133), iż faktycznie posiada rachunek bankowy w Banku (...) SA o nr. (...), jak też nie przypomina sobie, aby z tego konta aktywował rachunek o nr. (...) poprzez przelew weryfikacyjny.

Przed Sądem złożył następnie obszernie wyjaśnienia (k. 171 – 172 odwr.) twierdząc, że dopiero po jakimś czasie skojarzył, że doszło do kradzieży jego tożsamości, a następnie posłużenia się jego danymi. Wyjaśnił, że na początku 2016 r szukał pracy i znalazł na portalu (...) ogłoszenie, w odpowiedzi na które wysłał CV, po czym pomyślnie przeszedł wstępną rekrutację, bo otrzymał emaila zwrotnego. Na żądanie przesłał skan dowodu osobistego celem sporządzenia wstępnej umowy o pracę, po czym w odpowiedzi na kolejnego mikro płatność ze swojego konta na wskazany przez nich numer konta, aby na ten numer były dokonywane płatności za pracę. Po tym kontakt z tym pracodawca się urwał. Stwierdził, że o tych okolicznościach wcześniej nie mówił, gdyż tego ze sobą nie powiązał, ale jak dostał akt oskarżenia to zaczął szukać na swoim koncie przelewów tj. małych płatności powiązanych z numerem konta z aktu oskarżenia i znalazł na nim dwie mikro płatności. Twierdził, że te płatności dokonał z na inne konto niż w akcie oskarżenia, a ponadto wykonywał je 3 i 4 lutego 2016 r. Twierdził, że do rachunku założonego na jego dane nigdy nie miał dostępu, nie wiedział, że on istnieje. Zaprzeczył, aby był kiedykolwiek we W. lub aby próbował zaciągnąć pożyczki tzw. chwilówki. Wyjaśnił też, że po informacji z A. o założonym na jego dane koncie o nazwie „(...)”, kiedy dowiedział się, że poza jego danymi podany był numer telefonu i emaila stwierdził, że zarówno numer telefonu i jak

i adres emaliowy nie jest jego. Podobnie było z przypisanym do niego numerem konta. Po tym, jak do jego miejsca zamieszkania przyszedł ów chłopak w sprawie tego sprzedanego laptopa, dwukrotnie próbował zgłosić ten fakt na policji w C., ale odmówiono mu przyjęcia zawiadomienia. Stwierdził również, że nie może udokumentować poprzez korespondencję emaliową swoich kontaktów dot. próby zatrudnienia się w firmie, gdyż ją usunął z tego powodu, że był tam skan jego dowodu, a oni się nie odzywali. Ponadto był też w placówce N. Bank w Z. próbując zablokować konto założone na jego dane lub uzyskać do niego dostęp, aby nikt postronny nie mógł z niego korzystać, ale takiego dostępu nie mogli mi przyznać, mimo iż pisemnie zawiadomił N. Banku o całej sytuacji. Ów bank jedynie powiadomił go, że konto to będzie zablokowane. Dodał też, że nie znam firmy (...) z Ł..

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na skuteczne uznanie wyjaśnień złożonych przez oskarżonego A. W. za niewiarygodne.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zdaniem Sądu, bardziej prawdopodobnym jest, niż założenie zawarte w zarzucie aktu oskarżenia, iż sprawca lub sprawcy zarzucanego oskarżonemu przestępstwa poczynili szereg jak widać skutecznych starań, aby ukryć swoją tożsamość, wykorzystując do tego jego dane osobowe. Nie mniej jednak, aby móc rozważać tą tezę, należy przede wszystkim odnieść się do ustaleń, które stanowiły podstawę postawienia A. W. zarzutu, a tym celu należy zastanowić się nad kilkoma istotnymi w tej sprawie kwestiami:

1. zakładając, iż to oskarżony A. W. utworzył na portalu A. nowe konto czyniąc to z wykorzystaniem sieci internetowej należącej do osoby zamieszkałej w Ś. (A. G., prowadzący firmę (...) w Ś.), to z jakich powodów uczyniłby to zakładając je z wykorzystaniem swoich danych osobowych?
2. o ile to oskarżony umieścił na portalu A. na rzekomo swoim koncie „(...)” ofertę sprzedaży komputer H. (...) z torbą i myszką (nr aukcji (...)), to w jakim celu kontaktował się z pokrzywdzonym z numeru na kartę o numerze (...), który po raz pierwszy został uruchomiony i zalogowany w dniu 05.02.2016r w lokalizacji o szerokości geograficznej (...), długości geograficznej (...), która znajduje się we W.?
3. z jakich powodów oskarżony za pośrednictwem swojego rzeczywistego rachunku bankowego w Banku (...) SA zakładać miał kolejny rachunek w (...) Bank SA z/s w W. o numerze (...) i to na własne dane osobowe, wraz z danymi zamieszkania, a następnie wskazywać jako adres do doręczeń wszelkiej korespondencji bankowej z N. Banku adres we W., gdzie mieszka obca mu zupełnie osoba?
4. o ile oskarżony W. otrzymać miał na rzekomo własne konto pieniądze od pokrzywdzonego, to w jakim celu dokonać miał ich przelewu rachunek (...) sp (...) spk prowadzącej giełdę bitcoinową?

Poczynione w niniejszej sprawie ustalenia w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, uzupełniane też przez oskarżyciela na żądanie Sądu w trybie art. 397§1 kpk, nie pozwalają jednoznacznie odpowiedzieć na każde z postawionych wyżej pytań. Powodów powyższego jest kilka, ale przede wszystkim były nim zaniechania pogłębienia materiału dowodowego już na etapie dochodzenia. Organy ścigania, po ustaleniu danych osobowych oskarżonego jako osoby, która jakoby złożyła na swoje dane konto na portalu A. i rachunek bankowy, na które trafiły pieniądze wpłacone przez pokrzywdzonego, utraciły ze swojego pola widzenia okoliczności przywołane wyżej. Zaniechania związane z próbą ustalenia na etapie dochodzenia miejsc z których logował się telefon wykorzystywany przez osobę kontaktującą się z A. D., co było już niemożliwe w trakcie postępowania przed Sądem z uwagi na upływ rocznego terminu do przechowywania tych danych, właściciela rachunku na giełdzie bitcoinowej B. prowadzonej przez firmę (...) spk, co również było niemożliwe z racji zaprzestania prowadzenia przez nią działalności i nieznanego miejsca przechowywania jej dokumentacji, w sposób oczywisty miały decydujący wpływ na przedłużające się postępowanie przed Sądem. Niemożność wyjaśnienia powyższych kwestii w sposób jednoznaczny, co nie powiodło się również oskarżycielowi w trakcie czynności prowadzonych w trybie art. 397§1 kpk, w powiązaniu z wątpliwościami wynikającymi z już

poczynionych w sprawie ustaleń, dało wszelkie przesłanki do tego, aby skorzystać z zasady art. 5§2 kpk i rozstrzygnąć je na korzyść oskarżonego A. W..

W ocenie Sądu oskarżony A. W. w sposób wystarczający uprawdopodobnił, iż o fakcie utworzenia na jego dane osobowe konta „(...)” na portalu A. dowiedział się już po jego utworzeniu, jak też po przeprowadzeniu aukcji komputera H. (...) z torbą i myszką (nr aukcji (...)) i wpłaceniu przez A. D. ustalonej sumy sprzedaży na konto w (...) Bank SA z/s w W. o numerze (...). Dowodami na to są jego wyjaśnienia poparte wydrukami z korespondencji mailowej z administratorem portalu A. (k. 91 – 93). W sposób oczywisty i wiarygodny z wyjaśnień oskarżonego wynika też, czemu nie negują inne poczynione w sprawie ustalenia, iż znajomy A. D., który na jego prośbę zjawił się w miejscu zamieszkania oskarżonego dopytując go o ową transakcję i kiedy zostanie wydany mu ten komputer, zaprzeczył powyższemu tj. aby przeprowadzał taką transakcję, jak też otrzymał od pokrzywdzonego z tego tytułu jakiegokolwiek pieniądze.

Wersję oskarżonego o tym, iż po uzyskaniu z A. informacji o złożeniu na jego dane kolejnego konta na tym portalu, jak też po rozmowie ze znajomym pokrzywdzonego, że za pomocą tego konta A. D. został oszukany, A. W. próbował bezskutecznie zawiadamiać organy ścigania o tym procederze, potwierdzają zeznania A. O. (k. 248 – 248odwr.) i A. W. (1) (k. 249). Pomimo tego, iż są to osoby najbliższe oskarżonemu, nie ma dowodów na to, iż prezentowane przez nich okoliczności nie miały miejsca, a spójność ich depozycji z wyjaśnieniami oskarżonego tym bardziej daje asumpt do tego, aby uznać je za wiarygodne.

Należy w tym miejscu po raz kolejny jednoznacznie stwierdzić, że żaden z uzyskanych na etapie dochodzenia dowodów a przede wszystkim dot. miejsca logowania się komputera, za pomocą którego prowadzona była korespondencja mailowa z pokrzywdzonym tj. Ś. (zeznania świadka A. G. k. 71, 173, informacja z (...) SA k. 44 – 45), użytkownika telefonu komórkowego przeznaczonego do kontaktów z A. D. (nr. (...)), czy też konta założonego w (...) Bank SA z/s w W. o numerze (...), nie wiążą się w sposób oczywisty z oskarżonym A. W.. O ile bowiem oskarżony miałby zamiar ukrywać swoją tożsamość zakładając konto na portalu A., wykorzystując do tego nie zabezpieczone łącze internetowe A. G., zamieszkałego w Ś., to w jakim celu zakładałby je na swoje dane osobowe, w taki działaniu brak byłoby jakiegokolwiek logiki, a wynikający z tego wniosek jest jeden, iż uczyniła to inna, nieustalona osoba. Taki wniosek w pełni potwierdza fakt, iż wykorzystywany do kontaktów z pokrzywdzonym telefon, o czym była mowa wyżej, o numerze (...), po raz pierwszy został uruchomiony i zalogowany w dniu 05.02.2016r w lokalizacji o szerokości geograficznej (...), długości geograficznej (...), który to punkt znajduje się we W. (k. 48 odwr.). Również w sposób oczywisty z W. wiąże się podane jako adres do korespondencji miejsce kierowania wszelkiej korespondencji związanej z prowadzeniem rachunku w (...) Bank SA z/s w W. o numerze (...) (pisma N. Bank k. 209, 258). Tym samym powyższe lokalizacje w sposób jednoznaczny nie pozwalają powiązać miejsca działania sprawy (zapewne W.) z osobą oskarżonego A. W., co w sposób oczywisty umknęło uwadze prowadzącemu postępowanie przygotowawcze.

Uwadze organów ścigania umknęło też, że pieniądze pozyskane na rachunek bankowy w N. Banku, otwarty na dane oskarżonego, zostały w dwóch transzach przelane na konto firmy (...), która jak zostało ustalone w toku postępowania przed Sądem prowadziła giełdę kryptowalutową o nazwie B.. O ile już na etapie dochodzenia powyższa okoliczność byłaby w sposób należyty przeanalizowana, być może udało się ustalić właściciela rachunku indywidualnego na tejże giełdzie, który w sposób oczywisty osiągnął korzyść majątkową z oszustwa na szkodę A. D., a co było niemożliwe w trakcie postępowania przed Sądem. O takiej możliwości w sposób oczywisty świadczą bowiem zeznania ówczesnych osób współzarządzających D. (...), przesłuchanych przed Sądem tj. A. P. (k. 246 odwr. – 247 odwr.) i S. W. (k. 247 odwr. – 248), a jak wynika z informacji uzyskanej z Prokuratury Okręgowej w Ł. (k. 279 – 281), obecnie jest to niemożliwe, gdyż nieznane są losy całej dokumentacji tejże spółki po zmianach jej właścicieli. Ponadto uwadze organu prokuratorskiego umknęło też, że za pomocą rachunku bankowego założonego na dane oskarżonego w N. Bank, jak też poprzez połączenia telefoniczne (SMS) z numeru (...), podejmowane były kilkakrotnie bezskuteczne próby zaciągnięcia pożyczek w instytucjach bankowych (...) Bank, (...).pl.

Reasumując powyższe, zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie zgromadzony materiał dał jedynie podstawę do stwierdzenia, że niewątpliwie doszło do popełnienia opisanego wyżej przestępstwa na szkodę A. D., niemniej

jednak brak jest wystarczających przesłanek do przyjęcia, że dokonał tego oskarżony, co więcej zdaniem Sądu prawidłowa analiza tego materiału, która winna była być dokonana na etapie dochodzenia, wskazywała bowiem na prawdopodobną możliwość, iż popełnienia tego czynu mogły dopuścić się inne, nieustalone osoby. Co więcej wskazać należy, że dokonywanie tego rodzaju czynów zabronionych, których popełnienie zarzucono oskarżonemu w przedmiotowej sprawie wymaga niewątpliwie dużej, znacznie ponadprzeciętnej wiedzy w zakresie obsługi komputerów i systemów informatycznych, w szczególności dokonywania obrotu kryptowalutą. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób oczywisty nie wskazał, że oskarżony takową wiedzę posiadał.

Należy w tym miejscu zasygnalizować, iż podobny modus operandi, jak w przypadku czynu zarzucanego oskarżonemu A. W., znalazł swoje odbicie w innych postępowaniach karnych prowadzonych na terenie Polski, gdzie w sposób oczywisty wykazano, iż osoby podejrzewane lub nawet oskarżone o czyn lub czyny z art. 286§1 kk, były ofiarami kradzieży swojej tożsamości, za pomocą której inni sprawy dopuszczali się oszustw lub wyłudzeń kredytów, w tym głównie tzw. chwilówek zaciąganych poprzez sieć internetową.

Podkreślić też należy, że sformułowana w art. 2 § 2 kpk zasada prawdy materialnej wprowadza wprawdzie w procesie karnym wymóg opierania wszelkich rozstrzygnięć na zgodnych z prawdą ustaleniach faktycznych, rozumie się jednak przez nie ustalenia udowodnione, a więc takie, gdy w świetle przeprowadzonych dowodów fakt przeciwny dowodzeniu jest niemożliwy lub wysoce nieprawdopodobny. Obowiązek udowodnienia odnosić należy jednak tylko do ustaleń niekorzystnych dla oskarżonego, jako że on sam korzysta z domniemania niewinności (art. 5 § 1 kpk), a nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na jego korzyść (art. 5 § 2 kpk). Z tych względów wydanie wyroku uniewinniającego jest konieczne nie tylko wówczas, gdy wykazano niewinność oskarżonego, lecz również wtedy, gdy nie udowodniono mu, że jest winny popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. W tym ostatnim wypadku wystarczy zatem, że twierdzenia oskarżonego, negującego tezy aktu oskarżenia, zostaną uprawdopodobnione (por. postanowienie SN z 18 grudnia 2008, V KK 267/08, Lex 485030). Mając wszystko powyższe na uwadze, sąd orzekający zastosował art. 414 § 1 kpk, zgodnie z którym w razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wymienionych w art. 17§1 pkt 1 kpk, sąd wydaje wyrok uniewinniający.

Z mocy art. 632 pkt 2 kpk Sąd obciążył kosztami postępowania Skarb Państwa.

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.